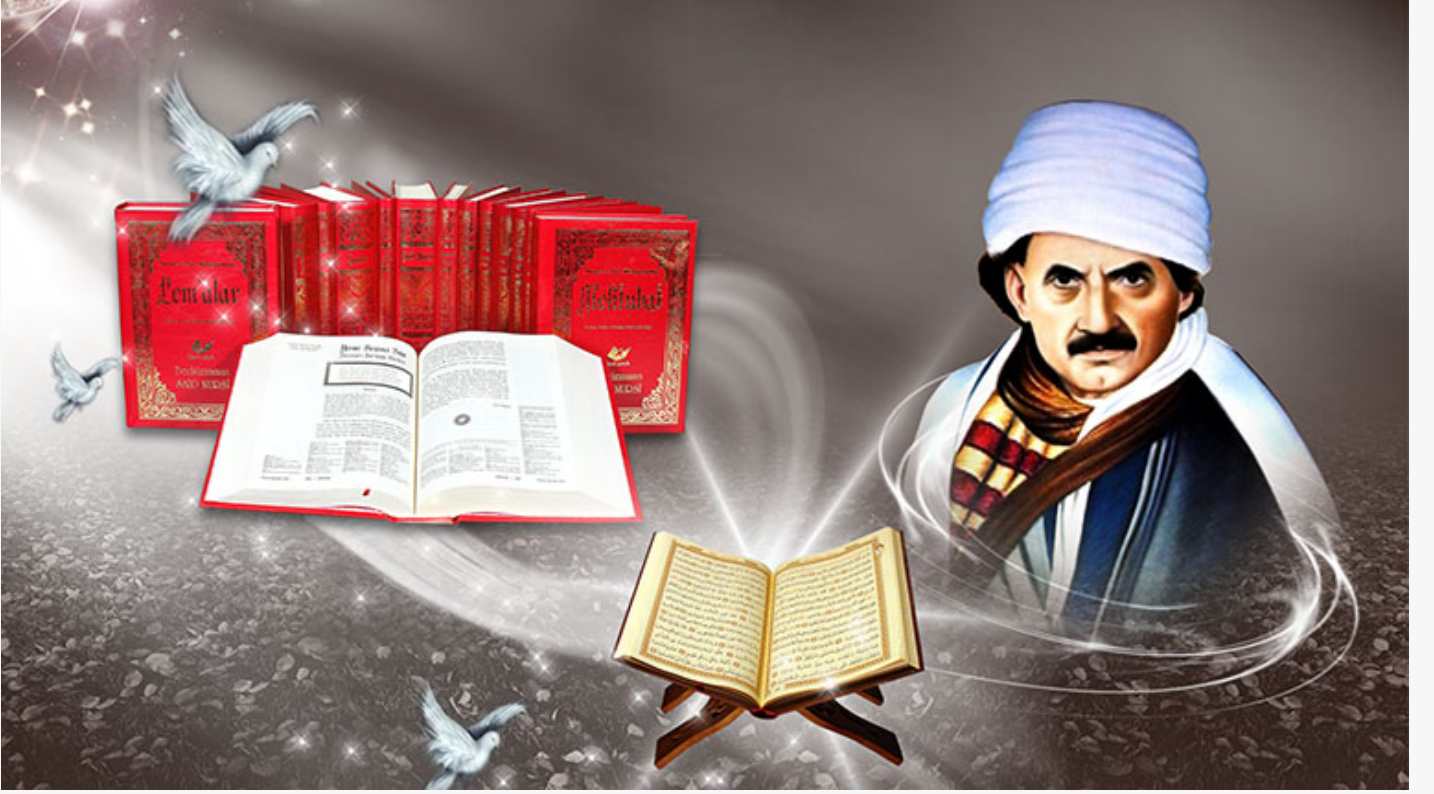

Bediüzzaman Said Nursî içtihad yapmış mıdır?

Bediüzzaman Said Nursî (ra) dinde tecdid ve içtihad yapmıştır.

Din hizmetinde, cihadda, gerektiğinde klâsik usûl üzere fıkhıta ve bilhassa iman ilimlerinde çok sayıda içtihad etmek ve fetva vermek suretiyle, içinde bulunduğumuz taassubu kırılmış, inancı sarsılmış, teslimiyeti yıkılmış, iffeti ve edebi kaybolmuş, ahlâkı ve ameli bozulmuş asırda kalplere imanı tahkikî olarak, ahlâkı amelî olarak perçinlemiştir.

Bizzat kendisi bu manayı ifade sadedinde diyor ki:

“Bu durûs-u Kur’âniyenin dairesi içinde olanlar, allâme ve müctehidler de olsalar, vazifeleri, ulûm-u imaniye cihetinde, yalnız yazılan şu Sözlere şerhleri ve izahlarıdır veya tanzimleridir. Çünkü, çok emârelerle anlamışız ki, bu ulûm-u imaniyedeki fetvâ vazifesiyle tazif edilmişiz.”¹

Keza Bediüzzaman, âhîrzamanın en büyük fesadı zamanında, helâket ve felâket asrında, iman direğinin sarsıldığı ve deccalizmin küfrü ve sefaheti medeniyet saydığı bir zamanda gelmiş ve Kur’ân’ı asrın idrakine sunmuş, sünneti ihya etmiş, İslâm’ı ve imanı tecdid etmiştir.

BEDİÜZZAMAN HÂKİMDİR VE HAKİMDİR

Bediüzzaman hâkimiyet ve hikmet sıfatlarını zatında toplanmıştır.

Mahkûm iken hükmetmiştir.

Bir defasında savcıya şöyle hitap ediyor: “Eğer korkunuz şahsımdan ise, elli bin nefer değil, belki bir nefer elli defa benden ziyade işler görebilir. Yani, odamın kapısında durup bana ‘Çıkmayacaksın’ diyebilir. Eğer korkunuz mesleğimden ve Kur’ân’a ait dellâliğimden ve kuvve-i mâneviye-i imaniyeden ise, elli bin nefer değil, yanlısınız, meslek itibarıyla elli milyon kuvvetindeyim, haberiniz olsun!”²

İslâm’ın, imanın, vahyin, ahlâkın, ibadetin kalplere nüfuz eden hükmünü, hikmetlerini ve faziletlerini, dağlar kuvvetinde hüccetler, deliller, keşfiyatlar ve bin tiryak kuvvetinde ilâçlarla³, tefekkür tadında altı bin sayfalık bir eserde yazmak suretiyle münkir filozoflara ve bid’akâr rejimlere meydan okumuştur.

Keza, Risale-i Nur'da kalp ile akli imtizaç ettirmek suretiyle, bin yıllık kelâm okulu ile tasavvuf mesleğini ve felsefenin hikmet yönünü hedefte birleştirmiş, her üç yoldan daha mükemmel biçimde Kur'ân'ın cadde-i kübrasını göstermiştir.⁴

Bütün bunlar ulum-u imaniyede içtihadırlar.

BEDİÜZZAMAN ZAMANIMIZIN İRŞAD KUTBUDUR

Risale-i Nur, yalnız bölgesel bir tahribatı ve mahalli bir haneyi tamir etmiyor. Ve yalnız hususî bir kalbi ve has bir vicdanı islâha çalışmıyor.

Risale-i Nur, küllî bir tahribatı ve İslâmiyet'i içine alan ve dağlar büyüklüğünde taşları bulunan bir muhit kaleyi tamir ediyor. Bin seneden beri müfsit âletlerle hırpalanan kalb-i umumîyi, efkâr-ı âmmeyi ve vicdan-ı umumîyi, Kur'ân'ın i'câzıyla tedavi ediyor.

Dünyayı saran ve yer küreyi sarsan deccalizm, süfyanizm ve inkâr-ı Ulûhiyet fırtınalarına karşı iman esaslarını delillendiriyor, temellendiriyor, ilmiyle ve tefekkürüyle imanı taklitten tahkike çıkarıyor.

Risale-i Nur okudukça, kulağını açan herkese, imanın hadsiz mertebelerinde terakkî ve inkişaf veriyor, iman-ı kâmil kazandırıyor⁵ ve insanı, hakikî insanîyet-i kübra mertebesine çıkarıyor.

RİSALE-İ NUR DÂVÂSİ BİR EHL-İ BEYT MESLEĞİDİR

Bediüzzaman gerek soy itibariyle, gerekse dâvâ ve meslek itibariyle hem Hazret-i Hasan (ra), hem de Hazret-i Hüseyin (ra) Efendilerimize dayanıyor.

Dolayısıyla Risale-i Nur dâvâsı, Ehl-i Beyt mesleğinin asrımızdaki tezahürüdür.

Bediüzzaman, Gavs-ı Azam Abdülkadir-i Geylani'den (ks) yaklaşık sekiz yüz yıllık bir aradan sonra Ferid makamına mazhar bir kutb-u azamdır, ümmetçe yolu gözlenen mehdi-yi muntazardır. Derslerinde herhangi bir şeyh silsilesine bağlı kalmadan doğrudan Kur'ân'dan tefeyyüz etmiş ve Resulullah Efendimiz'den (asm) talim eylemiştir.

Bunlar mübalâğalı ifadeler değildir. Nitekim bizzat Bediüzzaman, kendi görevini, makamını ve vazifesini aynen şöyle tarif ediyor:

(Nezaketi dolayısıyla bu görevleri üçüncü şahıs diliyle ifade ediyor)

“Cenâb-ı Hak..... Âhirzamanın en büyük fesadı zamanında, elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hâkim, hem mehdi, hem mürşid, hem kutb-u âzam olarak bir zât-ı nuraniyi gönderecek ve o zat da Ehl-i Beyt-i Nebevîden olacaktır.”⁶

Dipnotlar:

- 1- Mektubat, s. 413.
- 2- Mektubat, s. 74.
- 3- Şuâlar, s. 163.
- 4- Mektubat, s. 317.
- 5- Şuâlar, s. 163.
- 6- Mektubat, s. 425.